

Sygn. akt II K 169/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Ewa Dziejma

w obecności **Prokuratora:** -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 29 września 2017 roku i 27 października 2017 roku

sprawy:

1. P. M.

syna T. i I. z d. Z.

urodz. (...) w G.

2. K. M.

syna T. i I. z d. Z.

urodz. (...) w K.

3. A. M.

syna T. i I. z d. Z.

urodz. (...) w G.

4. Ł. M.

syna J. i G. z d. S.

ur. (...) w G.

5. E. Z.

syna J. i B. z d. D.

ur. (...) w G.

oskarżonych o to, że:

w dniu 12.02.2017r. w msc. P. pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w uszkodzeniu samochodu B. o nr rej. (...) w ten sposób, że uderzali i kopali po przedniej szybie i karoserii pojazdu, czy spowodowali uszkodzenia w postaci zbitcia przedniej szyby, uszkodzenia karoserii i powłoki lakierniczej na drzwiach pojazdu oraz pokrywie silnika, pęknięcie i zarysowania lakieru na przednim zderzaku, uszkodzenia lusterek zewnętrznych oraz klamki drzwi, czym spowodowali starty w wysokości 10 994, 53 złotych na szkodę M. B. (1),

tj. o czyn z art. 288§1 kk

a ponadto P. M. i K. M.

oskarżonych o to, że:

w dniu 12.02. 2017r. w msc. P. pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu R. B., w ten sposób, że go kopali i uderzali pięściami po głowie, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazów głowy, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub w art. 157§1 kk,

tj. o czyn z art. 158§1 kk

1. Oskarżonych **P. M. i K. M.** uznaje za winnych tego, że w dniu 12.02.2017r. w msc. P. pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, z oczywiście błędnego powodu oraz działając publicznie, wzięli udział w pobiciu R. B., w ten sposób, że go kopali i uderzali pięściami po głowie, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazów głowy, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157§1 kk, tj. za winnych popełnienia czynu z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk i za to, na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk skazuje: **P. M.** na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności zaś **K. M.** na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych P. M. i K. M. do naprawienia szkody wyrządzonej powyższym przestępstwem i z tego tytułu zasądza od oskarżonych P. M. i K. M. solidarnie na rzecz pokrzywdzonego R. B. tytułem zadośćuczynienia kwotę 5.000,- (pięciu tysięcy) złotych.

3. Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 kk, art. 73 § 1 kk, wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych P. M. i K. M. kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza wobec każdego z nich na okres po 2 (dwa) lata próby oraz w okresie próby oddaje każdego z nich pod dozór kuratora oraz na podstawie art. 72 § 1 pkt. 7a kk zobowiązuje każdego z nich do powstrzymywania się w okresie próby od kontaktowania się z pokrzywdzonym R. B. w jakikolwiek sposób: osobiście albo poprzez osoby trzecie.

4. Oskarżonych **P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1)** uznaje za winnych tego, że w dniu 12.02.2017r. w msc. P. pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w uszkodzeniu samochodu B. o nr rej. (...) w ten sposób, że uderzali i kopali po przedniej szybie i karoserii pojazdu, czym spowodowali uszkodzenia w postaci zbitcia przedniej szyby, uszkodzenia karoserii i powłoki lakierniczej na drzwiach pojazdu oraz pokrywie silnika, pęknięcie i zarysowania lakieru na przednim zderzaku, uszkodzenia lusterek zewnętrznych oraz klamki drzwi, czym spowodowali starty w wysokości 10 994, 53 złotych na szkodę M. B. (1) i M. B. (2), tj. za winnych popełnienia czynu z art. 288 § 1 kk i za to, na podstawie art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37 a kk skazuje każdego z nich na karę grzywny w wysokości po 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej grzywny za równoważną kwocie 30 (trzydziestu) złotych.

5. Oskarżonego **E. Z.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 288 § 1 kk.

6. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonych P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem wskazanym w pkt. 4 wyroku i z tego tytułu zasądza solidarnie od P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1) na rzecz M. B. (1) i M. B. (2) kwotę 10.994,53 (dziesięciu tysięcy dziewięciuset dziewięćdziesięciu czterech 53/100) złotych.

7. Zasądza od oskarżonych P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1) solidarnie na rzecz R. B. i M. B. (1) kwoty po 2.250 (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt) złotych na rzecz każdego z nich tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem w sprawie pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych.

8. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat sądowych: od P. M. kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych, od K. M. kwotę 420 (czteryście dwudziestu) złotych oraz od A. M. i od Ł. M. (1) kwoty po 150,- (sto pięćdziesiąt) złotych od każdego z nich oraz obciąża każdego z nich 1/5 częścią pozostałych kosztów sądowych w sprawie w wysokości po 164,22 (sto sześćdziesiąt cztery 22/100) złotych, w pozostałym zakresie związanym z uniewinnieniem E. Z. obciążając kosztami sądowymi Skarb Państwa.

9. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego E. Z. tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w sprawie kwotę 1.440,- (jednego tysiąca czterystu czterdziestu) złotych.

Sygn. akt II K 169/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2017 roku R. B. samochodem marki B. o nr rej. (...) należącym do jego rodziców przywiózł znajomych na imprezę do miejscowości P.. Następnie wrócił do G., po czym ponownie, po godz. 1.00 dnia 12.02.2017 roku przyjechał do P.. Po podżeganiu się ze znajomymi podszedł do samochodu, w którym znajdowali się S. W., A. P. i A. H.. Wewnątrz było także dwóch nieznanych dla R. B. mężczyzn, którzy wraz z czterema innymi przyjechali na zabawę samochodem O. (...) w kolorze srebrnym. Po podejściu do samochodu B. zażądał, aby mężczyźni opuścili jego wnętrze, prosił o to wielokrotnie, w końcu powiedział do nich wypad. Kiedy mężczyźni wyszli z samochodu, do R. B. podszedł P. M., który miał pretensje, że R. B. niewłaściwie odniósł się do jego kolegów. Osoby postronne odciągnęły go od samochodu. Kiedy R. B. wsiadł do samochodu P. M. trzymając drzwi pojazdu zaczął kopać R. B. w głowę, po brzuchu oraz uderzać w głowę. W tym czasie jego brat - K. M., mający na głowie czapkę z emblematem (...), otworzył drzwi z drugiej strony, od strony pasażera i także zadawał ciosy ręką w głowę R. B.. Po jakimś czasie ktoś odciągnął P. M. od samochodu. R. B. zamknął drzwi, włączył silnik. K. M. podbiegł i pięścią rozbił szybę w aucie. P. M., A. M., K. M., Ł. M. (1) stanęli wokół samochodu, kopali w niego i uderzali. Kiedy R. B. ruszył do tyłu biegli za pojazdem. W tym czasie samochód miał już złożone lusterka więc cofając R. B. uderzył w ogrodzenie. Cofając uderzył także w B. Z. (1), który przyjechał do P. z K., A., P. i Ł. M. (1) oraz E. Z.. Następnie R. B. ruszył do przodu jednakże napastnicy nie chcieli się usunąć z drogi, stali uniemożliwiając przejazd. Ł. M. (1) położył się na masce pojazdu, leżąc przekreślił się i uderzył w szybę raz albo dwa razy. Na zakręcie udało się zrzucić go z maski i R. B. pojechał do G..

W czasie zajścia E. Z. spał pijany w samochodzie O. (...), którym razem z bratem oraz P., K., A. i Ł. M. (1) przyjechał do P..

Na skutek działania P. M. i K. M. R. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez zmian pourazowych w obrazie TK i bez zaburzeń neurologicznych, które stanowią naruszenie czynności narządu ciała na czas nieprzekraczający 7 dni, jednakże z uwagi na liczbę zadawanych ciosów, zadawanie ich rękoma oraz zimowym butem w okolicę głowy R. B. narażony był na nastąpienie skutku z art. 157 § 1 kk.

Na skutek działania P., K., Ł. i A. M., którzy uderzali i kopali po przedniej szybie i karoserii pojazdu, spowodowali oni uszkodzenia w postaci zbitcia przedniej szyby, uszkodzenia karoserii i powłoki lakierniczej na drzwiach pojazdu oraz pokrywie silnika, pęknięcie i zarysowania lakieru na przednim zderzaku, uszkodzenia lusterek zewnętrznych oraz klamki drzwi, na skutek czego powstały starty w wysokości 10 994, 53 złotych na szkodę M. B. (1) i M. B. (2).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów:

1) Wyjaśnień oskarżonego E. Z. k. 329 odw – 330, 332,

2) Zeznań świadków:

- a) R. B. k. 330-331, 94-95, 97-98, 332,
- b) M. B. (1) k. 330 – 330 odw,
- c) S. W. k. 332 – 332 odw, 46-47, 145-146,
- d) K. Z. k. 332 odw – 333 odw, 40- 43, 132-133,
- e) J. O. k. 333 odw – 334 , 49-50, 135-137,
- f) A. Ś. k. 334 odw – 335, 66-67, 142-143,
- g) M. B. (3) 335-335 odw, 117-118,
- h) P. C. k. 347 odw – 348, 69-70, 139-141,
- i) K. C. k. 348 – 348 odw, 79-80, 155-156,
- j) B. G. k. 348 odw – 349, 82-83,
- k) P. K. k. 349 odw – 350 odw, 108-109, 206-208,
- l) J. J. (3) k. 350 odw – 351, 114-115, 203-205,
- m) A. H. k. 351 – 351 odw, 120-121,
- n) A. P. k. 351 odw – 352, 125-126,
- o) M. B. (4) k. 2-4,
- 3) Protokołu oględzin samochodu B. nr rej. (...) k. 8-17,
- 4) Protokołu oględzin samochodu B. nr rej. (...) k. 23-27,
- 5) Śladów daktyloskopijnych k. 32,
- 6) Dokumentów związanych z wynajmem sali w P. k. 57-59,
- 7) Kopii dokumentacji lekarskiej związanej z obrażeniami R. B. k. 74-75, 96,
- 8) Dokumentacji związanej z uszkodzeniem płotu B. Z. (2) k. 77-78,
- 9) Opinii lekarskiej dot. obrażeń R. B. k. 92,
- 10) Tablicy pogładowej k. 99-104,
- 11) Kosztorysu naprawy samochodu k. 149-152,
- 12) Notatki urzędowej dotyczącej wyjaśnienia wątpliwości k. 153,
- 13) Kopii umowy sprzedaży k. 160-163,
- 14) Wydruków zdjęć z miejsca uderzenia samochodu k. 255-268,
- 15) Zdjęć k. 288,
- 16) opinii z zakresu badań daktyloskopijnych k. 301-303, ze śladami 305,

17) Dowodów z akt sprawy o wykroczenie TE. 5730.72.2017 k. 2, 32, 41, 49-50, 76-79, 81, 85, 89, 93, 99-100, 102.

Oskarżony **P. M.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia w sprawie (k. 327 odw – 328).

K. M. będąc słuchany jako oskarżony przed tut. Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz złożył wyjaśnienia w sprawie (k. 328 – 328 odw).

Oskarżony **A. M.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia w sprawie (k. 328 odw – 329).

Ł. M. (1) będąc słuchany jako oskarżony przed tut. Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia w sprawie (k. 329 – 329 odw).

E. Z. będąc słuchany jako oskarżony przed tut. Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia w sprawie (k. 329 odw – 330).

SAD (...), CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnienia nieprzyznających się do winy oskarżonych nie zasługują na obdarzenie ich wiarą za wyjątkiem wyjaśnień **E. Z.** twierdzącego, że z powodu upojenia alkoholowego nie wie, co się działo w P.. W ocenie Sądu, w sprawie brak jest także dowodu na to, że pomimo swojej bytności w P. **E. Z.** był uczestnikiem niszczenia samochodu. Na uwzględnienie zasługują także wyjaśnienia **K. M.** twierdzącego, że jest bardzo możliwe, że w dniu zajścia miał na głowie czapkę (...).

Wyjaśnienia pozostałych oskarżonych w pozostałym zakresie nie zasługują na obdarzenie ich wiarą. Sprzeczne są z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

Wyjaśnienia **P. M.**, **K. M.**, **Ł. M. (1)** i **A. M.** sprzeczne są z zeznaniami **R. B. (k. 330-331, 94-95, 97-98, 332)**. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że przyjechał do P. samochodem rodziców, gdyż odbywała się tam uroczystość w świetlicy wiejskiej (**por. także treść dokumentów związanych z wynajmem sali w P. k. 57-59**). Kiedy nocą w dniu 12.02.2017 roku wrócił do P. po znajomych, których miał zawieźć do domów, po wejściu do świetlicy i pożegnaniu się z **M. B. (3)** wrócił do samochodu **B.** o nr (...), którym przyjechał. Widział wówczas samochód **O.** (...) koloru srebrnego, którym przyjechało 6 nieznanych świadkowi młodych mężczyzn. Wewnątrz samochodu **B.** byli **S. W.**, **A. P.** i **A. H.**. Wewnątrz byli także dwaj mężczyźni. Wielokrotnie żądał, aby wysiedli z samochodu, w końcu powiedział do nich wypad. Kiedy wyszli, podszedł do niego **P. M.**, zaczął szarpać uszkodzowanego pytając dlaczego tak mówi do jego kolegi albo brata. Osoby bawiące się na imprezie odciągnęły go od świadka. Kiedy **R. B.** wsiadł do samochodu **P. M.** trzymając drzwi samochodu zaczął go kopać w głowę, po brzuchu i uderzać w głowę. W tym czasie **K. M.**, mający na sobie czapkę (...), otworzył drzwi z drugiej strony, od strony pasażera i także uderzał go w głowę. Po jakimś czasie ktoś odciągnął **P. M.** od samochodu. **R. B.** zamknął drzwi, włączył silnik. **K. M.** podbiegł i pięścią rozbił szybę w aucie. Pozostali stanęli wokół samochodu, kopali w niego i uderzali. Za samochodem biegło cztery albo pięć osób. Aby uciec z miejsca **R. B.** musiał cofnąć. W tym czasie miał już złożone lusterka, więc cofając uderzył w ogrodzenie. Cofając uderzył także z jednego z atakujących. Ruszył do przodu jednakże napastnicy nie chcieli się usunąć z drogi, stali a **Ł. M. (1)** położył się na masce, leżąc przekręcił się i uderzył w szybę raz albo dwa razy. Na zakręcie udało się zrzucić go z maski i uszkodzony pojechał do G.. Po drodze zadzwonił do ojca informując o tym, co się stało. Ojciec nakazał mu udanie się do szpitala, sam zawiadomił Policję.

W trakcie postępowania przygotowawczego okazano **R. B.** wizerunki podejrzanych (k. 97-98, 99-104) i rozpoznał **B. Z. (1)** jako osobę, która przyjechała do P. samochodem **O. (...)**. Jak wskazywał świadek, oskarżony siadł z przodu samochodu i nie chciał z niego wyjść, jednakże raczej nie uderzał uszkodzowanego oraz raczej nie uderzał w samochód, był najbardziej pijany. Rozpoznał także **E. Z.** jako osobę, która była na miejscu. Rozpoznał **P. M.** jako osobę, która kopała go w głowę oraz uderzała w samochód. Rozpoznał **Ł. M. (1)** twierdząc, że ten nosił na głowie czapkę z emblematem (...), uderzał go w głowę i twarz pięścią, wszedł na maskę samochodu. Rozpoznał **A. M.** jako będącego

wówczas z P., najtrzeźwiejszego i prawdopodobnego kierowcę O. (...). Wskazał że A. M. go nie bił, nie wiedział, czy brał udział w uszkodzeniu samochodu. Rozpoznał także K. M. jako osobę biorącą udział w uszkodzeniu samochodu, kopiącego w samochód i biegnącego za samochodem.

Po ujawnieniu powyższych zeznań R. B. potwierdził je jako zgodne z prawdą z tym, że wskazał, że obecnie jest przekonany, że mężczyzną który oprócz P. M. go bił był K. M.. Wskazał, że napastnik siedzący na miejscu pasażera pociągnął go za włosy, pociągnął jego głowę do przodu i uderzał pięścią z prawej strony. Nie widział go dokładnie jednakże od kolegów dowiedział się, że drugim napastnikiem był K. M.. Podkreślał, że przed zajściem nie znał napastników, widział ich po raz pierwszy.

W ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonego zasługują na obdarzenie ich wiarą. W dniu zdarzenia zobaczył oskarżonych po raz pierwszy, widział ich w momencie dla niego bardzo stresującym, kiedy był bity, kopany zaś napastnicy niszczyli samochód. Dodatkowo z uwagi na późną porę i porę roku (zima) nie był w stanie przyjrzeć się im dokładnie.

W ocenie Sądu zeznania R. B. zasługują na obdarzenie ich wiarą także dlatego, że nie był jedynym naocznym świadkiem zajścia i jego zeznania potwierdzili inni uczestnicy zabawy w P. oraz rodzice poszkodowanego, którym mówił o zajściu bezpośrednio po jego zaistnieniu.

Z zeznań **M. B. (4) k. 2-4, M. B. (1) k. 330 – 330 odw** wynika, że wracając z imprezy w P. R. B. skontaktował się z ojcem informując, że został pobity, był kopany w głowę oraz napastnicy zniszczyli samochód. Pytał ojca, czy ma wrócić do P. i dzwonić po Policję, czy jechać do szpitala, gdyż źle się czuje. Ojciec kazał mu jechać do szpitala. M. B. (1) opisała obrażenia ciała syna oraz wskazała na to, że na skutek pobicia rodzice poszkodowanego musieli ponieść koszty związane z diagnostyką, czyli 550 zł za badanie rezonansowe, za wizyty u neurologa w wys. 200 zł, za leki 150 zł. Zaznaczyła, że po zakończeniu leczenia farmakologicznego syn będzie wymagał pomocy psychologa.

Zeznania R. B. potwierdzili inni uczestnicy zabawy w P..

Z zeznań **S. W. (k. 332 – 332 odw, 46-47, 145-146), K. Z. k. 332 odw – 333 odw, 40- 43, 132-133, J. O. k. 333 odw – 334, 49-50, 135-137, A. Ś. k. 334 odw – 335, 66-67, 142-143, M. B. (3) 335-335 odw, 117-118, P. C. k. 347 odw – 348, 69-70, 139-141, K. C. k. 348 – 348 odw, 79-80, 155-156, B. G. k. 348 odw – 349, 82-83, P. K. k. 349 odw – 350 odw, 108-109, 206-208, J. J. (3) k. 350 odw – 351, 114-115, 203-205, A. H. k. 351 – 351 odw, 120-121, A. P. k. 351 odw – 352, 125-126 (oraz por. treść tablicy poglądowej k. 99-104)** wynika, że pobicia R. B. dokonali dwaj sprawcy, którzy przyjechali do P. samochodem O. (...) zaś, po jego pobiciu, mężczyźni którzy przyjechali do P. samochodem O. (...) dodatkowo dokonali zniszczenia samochodu wówczas, kiedy R. B. uciekał z miejsca zdarzenia. Potwierdzali, że cofając samochód R. B. uderzył B. Z. (1), zaś podczas jazdy sprawcy nie chcieli pozwolić mu odjechać i wówczas Ł. M. (1) rzucił się (bądź został wzięty) na maskę.

S. W. nie rozpoznał żadnego z okazanych mu oskarżonych potwierdzając, że kiedy znajdował się z tyłu samochodu widział nogę napastnika, który kopał poszkodowanego w głowę oraz potwierdził, że z przodu wsiał do samochodu drugi napastnik, który uderzył poszkodowanego raz albo dwa razy pięścią w twarz. Potwierdził, że potem doszło do uszkodzenia samochodu a od kolegów wie, że dokonali tego ci sami napastnicy. Podkreślał, że z tyłu pojazdu szyby były przyciemniane, toteż nie mógł się przyjrzeć mężczyznom.

K. Z. rozpoznał B. Z. (1) jako tego, który został potrącony przez R. B.. Rozpoznał E. Z. z tym, że nie wiedział, czy nocą był w P.. Co do P. M. twierdził, że to on kopał R. B. oraz kiedy R. B. uciekał z wraz z innymi uderzał w podjazd. Co do Ł. M. (1) twierdził, że ten nie chciał pozwolić na przejazd samochodu i w pewnym momencie znalazł się na masce B. i leżąc na masce uderzał w szybę. Co do A. M. potwierdził, że był na miejscu, biegł z pozostałymi za samochodem B. i był wśród tych co uderzali w samochód oraz że na skutek ich działania samochód został uszkodzony. Rozpoznał K. M. jako tego, który tej nocy miał na głowie czapkę z napisem (...) oraz pamiętał, że razem z innymi pobiegł za samochodem.

R. O. podczas okazania wizerunków rozpoznał B. Z. (3) jako chłopaka który był w samochodzie i do którego zwrócił się R. B. o wyjście z pojazdu. Nie wiedział, co B. Z. (1) robił potem. Nie wiedział, czy na miejscu był E. Z.. Rozpoznał P.

M. jako tego, który kopał poszkodowanego w głowę oraz jako tego, który potem wraz z innymi kopał i uderzał w pojazd B.. Rozpoznał Ł. M. (1) jako tego, który wraz z pozostałymi pobiegł za samochodem B. wówczas, kiedy ci uderzali w samochód, jak również wskoczył na maskę pojazdu i uszkodził przednią szybę. Rozpoznał A. M., ale nie był pewien, czy oskarżony brał udział w niszczeniu pojazdu. Rozpoznał także K. M. jako tego, który zaatakował R. B. przez przednie prawe drzwi oraz, wg jego twierdzeń, to właśnie oskarżony miał na głowie czapkę. Na rozprawie zaś rozpoznał P. i K. M. jako sprawców pobicia tj. P. M. jako tego co bił zaś K. M. jako tego, co bił pięściami poszkodowanego oraz miał prawdopodobnie na głowie czapkę (...). Wskazywał, że wydaje mu się, że kopali w samochód P., K. i Ł. M. (2).

A. Ś. rozpoznał B. Z. (1) jako tego, który został potracony przez samochód. Nie rozpoznał E. Z.. Rozpoznał P. M. ps. (...) jako tego, który zadawał ciosy ręką R. B., nie widział kopnięć, gdyż zasłaniały go drzwi pojazdu. Podczas odciągania P. M. od pojazdu ten kopał pojazd. Rozpoznał Ł. M. (1) jako tego, którego widział na masce B. jak R. B. chciał uciec oraz pamiętał, że Ł. M. (1) rozbił przednią szybę. Rozpoznał A. M. jako tego, który początkowo brał udział w niszczeniu samochodu. Rozpoznał na 80 % K. M. jako tego, który w dniu zajścia miał na głowie czapkę z napisem (...) oraz jako tego, który jako drugi zaatakował R. B. w samochodzie B. oraz jako tego, który później wraz z pozostałymi pobiegł za samochodem poszkodowanego kiedy ten uciekał.

M. B. (3) obserwował zajście od pewnego momentu, gdyż wyszedł z sali dopiero wówczas, kiedy R. B. uciekał samochodem. Widział uciekający samochód i goniących go mężczyzn. Przesłuchany w dochodzeniu potwierdził, że jeden z napastników znajdował się na masce pojazdu oraz uderzał w maskę oraz szybę pięściami.

P. C. rozpoznał B. Z. (3) jako tego chłopaka, który został potracony przez samochód uciekającego R. B.. Nie rozpoznał E. Z.. Rozpoznał P. M. jako mężczyznę, który kopał R. B. w głowę i bok tułowia, a potem kiedy R. B. usiłował uciekać kopał w przednie drzwi B., a potem pobiegł wraz z innymi za samochodem. Za samochodem pobiegli praktycznie wszyscy oprócz B. Z. (3). Rozpoznał także Ł. M. (1), który przez pewien czas znajdował się na masce pojazdu R. B. oraz na pewno uczestniczył w niszczeniu pojazdu. Rozpoznał A. M. który początkowo zachowywał się spokojnie a potem brał udział w niszczeniu samochodu B.. Nie rozpoznał K. M. chociaż potwierdzał, że kiedy P. M. kopał poszkodowanego to z drugiej strony inny napastnik bił go, zaś z zeznań świadka składanych w dochodzeniu wynika, że napastnik ten miał na głowie czapkę z napisem (...). Dodatkowo, z zeznań świadka z dochodzenia wynika, że samochód był niszczone przez wszystkich z O. oprócz B. Z. (3) zaś z protokołu okazania wizerunku oraz zeznań z rozprawy wynika, że nie widział tam E. Z..

K. C. podczas okazania wizerunków nie rozpoznał braci Z.. Rozpoznał P. M. z tym, że nie widział, co w nocy robił zaś od innych dowiedział się, że bił R. B. i kopał go, widział, jak oskarżony pobiegł za samochodem B.. Rozpoznał Ł. M. (1) twierdząc, że miał na głowie czapkę z napisem (...) rozpoznał także A. M. jednakże nic więcej nie był w stanie powiedzieć poza tym, że był na miejscu. Nie rozpoznał K. M.. Podczas składania zeznań w trakcie dochodzenia podkreślał, że nie widział całego zajścia bowiem zaważył, że coś się dzieje wówczas kiedy zauważył cofający samochód B.. Wg jego twierdzeń, za samochodem biegło 3 albo 5 osób.

B. G. nie widział nic gdyż o tym, że pobito R. B. oraz niszczone jego samochód dowiedział się już po ucieczce R. B. spod miejsca zabawy. Od innych dowiedział się, że R. B. został pobity oraz zniszczono mu samochód.

P. K. nie rozpoznała wśród okazanych jej zdjęć żadnego z oskarżonych. Przesłuchana jako świadek w dochodzeniu potwierdziła, że R. B. bił jednego mężczyznę, widziała jak drugi, gruby, krzychał do poszkodowanego. Kiedy R. B. cofał samochodem potracił chłopaka, pozostali gonili samochód. Nie była w stanie wskazać odpowiedzialnych za zniszczenie samochodu.

J. J. (3) podczas okazania jej zdjęć rozpoznała P. M., który próbował wdrzeć się do samochodu B.. Przesłuchana jako świadek w dochodzeniu zeznała, że nie widziała, aby ktoś bił poszkodowanego ale jak zaznaczała, dość późno wyszła ze świetlicy. Widziała P. M., który zachowywał się agresywnie, po czym widziała samochód, którym poszkodowany chciał odjechać. Najpierw cofnął nim a potem pojechał. Nie wie, kto niszczył samochód.

A. H., która znajdowała się wewnątrz pojazdu, potwierdziła, że R. B. było dwóch mężczyzn, z czego jeden znajdował się na miejscu pasażera zaś drugi kopał go z drugiej strony. Kiedy mężczyzna z miejsca pasażera wysiadł, ona usiadła na jego miejsce. Następnie R. B. zamknął drzwi, zablokował drzwi od środka. Świadek słyszała, że samochód jest kopany po karoserii i ktoś uderzył w przednią szybę, która pękła. Wg świadka uderzali ci dwaj, co bili poszkodowanego oraz ich koledzy. R. B. cofał samochodem ale nie wiedział dokładnie, gdzie jedzie, gdyż lusterka były złożone. Kiedy R. B. uderzył w coś, zawrócił samochodem i pojechał. Świadek przyznała, że nie widziała dokładnie napastników, gdyż ze strachu schowała się na przednim siedzeniu.

A. P. potwierdziła, że siedzącego wewnątrz samochodu R. B. było dwóch napastników, jeden bił go pięściami zaś drugi kopał. Po tym jak A. H. wsiadła do samochodu, poszkodowany zamknął drzwi i zablokował zamki. Na zewnątrz mężczyźni kopali w samochód, ktoś rozbił szybę z przodu. Mężczyźni mieli czapki, jeden z nich z napisem (...). Poszkodowany poprosił świadka, aby patrzyła do tyłu, gdyż on nic nie widział mając złożone lusterka boczne. Mężczyźni na zewnątrz ich gonili, kopali w karoserię. Potem R. B. samochodem uderzył w przeszkodę, a potem jeden z nich swoim ciałem zasłaniał drogę, zaś pozostali nadal kopali.

W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków zasługują na obdarzenie ich wiarą. Świadców co prawda niejednolicie przedstawiali przebieg zdarzenia, jednakże ich relacje wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną i spójną całość. Ich relacje potwierdzają przebieg zajścia przedstawiony przez poszkodowanego. Oczywiście jest przy tym, że zeznania powyższych świadków nie są jednolite, takie same. Jest oczywiście dlatego tak się stało. Świadców obserwowali zajście z różnych punktów, troje z nich z wnętrza samochodu, pozostali znajdując się na zewnątrz z tym, że nie wszyscy od samego początku. Dodatkowo, identyfikację poszczególnych napastników utrudniał fakt, że przed zajściem w P. napastnicy nie byli znani świadkom napaści. Dodatkowo, do zajścia doszło w porze nocnej, zimą, kiedy napastnicy mieli na sobie ubrania zimowe oraz nakrycia głowy. Ci świadkowie, którzy znaleźli się najbliżej czyli odciągali agresywnego P. M. od poszkodowanego widzieli najlepiej, kto atakował oraz co poszczególni napastnicy robili. Pozostali, którzy wyszli z samochodu B. G. albo wyszli ze świetlicy widzieli zajście od pewnego momentu oraz z pewnej odległości. Wreszcie, nie dziwi, że znajdujący się wewnątrz samochodu B. nie widzieli wszystkiego dokładnie, gdyż samochód którym się poruszali miał z tyłu przyciemniane szyby, zaś oni sami byli zbyt przerażeni, aby przyglądać się dokładnie napastnikom.

Co istotne, wyżej wymienieni świadkowie oraz poszkodowany nie znali oskarżonych przed zdarzeniem, nie byli z nimi skonfliktowani. Nie mieli interesu w tym, aby obciążać ich odpowiedzialnością za czyny, których się nie dopuścili. Na ich prawdomówność wskazuje i to, że starali się oddzielać zachowania poszczególnych chłopaków, którzy przyjechali na miejsce O. (...) wskazując, że nie rozpoznają E. Z., że najprawdopodobniej nie było go na miejscu oraz wskazując na to, że B. Z. (1) był najspokojniejszy oraz kojarząc go tylko jako tego, który został potrącony podczas ucieczki R. B. z miejsca zdarzenia.

Zeznania poszkodowanego, jego rodziców oraz powyższych świadków znalazły odzwierciedlenie w dowodach w postaci: **protokołu oględzin samochodu B. nr rej. (...) k. 8-17, protokołu oględzin samochodu B. nr rej. (...) k. 23-27, śladów daktyloskopijnych k. 32.**

Z protokołów oględzin samochodu wynika, że w samochodzie B. o nr rej. (...) stwierdzono uszkodzenia w postaci zbitcia przedniej szyby, uszkodzenia karoserii i powłoki lakierniczej na drzwiach pojazdu oraz pokrywie silnika, pęknięcie i zarysowania lakieru na przednim zderzaku, uszkodzenia lusterek zewnętrznych oraz klamki drzwi. Na samochodzie ujawniono ślady linii papilarnych. Poddano je analizie. Okazało się, że jedyne ślady jakie można było zidentyfikować (oznaczone nr 1, które ujawniono na słupku pojazdu z przodu lewej strony k. 26) okazały się śladami dłoni Ł. M. (1) **(por. treść opinii z zakresu badań daktyloskopijnych k. 301-303, ze śladami 305).**

Jak wynika z **kosztorysu naprawy samochodu k. 149-152, notatki urzędowej dotyczącej wyjaśnienia wątpliwości k. 153, kopii umowy sprzedaży k. 160-163**, na skutek działania sprawców doszło do uszkodzenia pojazdu, zaś koszty jego naprawy zostały ocenione na kwotę 10.994,53 zł. Jakkolwiek kosztorys opiewał na większą kwotę, to wynikało to z błędnego podliczenia poszczególnych kwot widniejących w kosztorysie oraz z uwagi na podanie

dwóch różnych stawek godzinowych. Sprawdzenie kosztorysu pozwoliło na ustalenie powyżej kwoty. Zarazem okazało się, że właściciele pojazdu po jego uszkodzeniu zdecydowali się na sprzedaż wozu.

Na skutek pobicia R. B. znalazł się w szpitalu (**por. treść kopii dokumentacji lekarskiej związanej z obrażeniami R. B. k. 74-75, 96**), zaś w trakcie postępowania przygotowawczego zasięgnięto opinii lekarskiej. Wynika z niej, że na skutek pobicia R. B. doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy bez zmian pourazowych w obrazie TK i bez zaburzeń neurologicznych, które mogły powstać w okolicznościach jak podanych w wywiadzie i stanowią naruszenie czynności narządu ciała na czas nieprzekraczający 7 dni (**por. treść opinii lekarskiej dot. obrażeń R. B. k. 92**).

Niewątpliwie także jest, że podczas ucieczki z P. doszło do uszkodzenia płotu posesji, gdzie zamieszkuje B. Z. (2) (**por. treść dokumentacji związanej z uszkodzeniem płotu B. Z. (2) k. 77-78, wydruków zdjęć z miejsca uderzenia samochodu k. 255-268, zdjęć k. 288**). Sąd podzielił argumentację, która pozwoliła organom Policji na ustalenie, że brak jest podstaw do sporządzenia wniosku o ukaranie p-ko R. B. o czyn z art. 86 § 1 kw, gdyż doszło tu do okoliczności wyłączającej odpowiedzialność za czyn zabroniony czyli okoliczność określana jako obrona konieczna (art. 15 kw, **por treść k. 2, 32, 41, 49-50, 76-79, 81, 85, 89, 93, 99-100, 102 akt sprawy o wykroczenie TE. 5730.72.2017**). W ocenie Sądu oczywiste było, że R. B. po pobiciu go przez K. M. i P. M., po tym jak udało mu się zamknąć drzwi pojazdu oraz zablokować zamki drzwi, mając wokół sprawców, którzy niszczyli samochód, podjął próbę ucieczki. W tym celu cofnął pojazdem podczas manewru potrącając B. Z. (1). Nie ma przy tym znaczenia jak szybko cofał i czy prędkość była adekwatna do warunków na drodze. Ratował w ten sposób zdrowie swoje oraz pasażerów, a także samochód rodziców. Wokół znajdowali się sprawcy, którzy nie zamierzali odpuścić ataku, zaś fakt potrącenia B. Z. (1) podsyłał ich agresję. Mając ograniczoną widoczność (złożone lusterka) nie widział także przeszkody w postaci płotu, w który uderzył, po czym ruszył do przodu. Sprawcy nadal nie chcieli go przepuścić, zaś Ł. M. (1) znalazł się na masce i uderzał w samochód. Dzięki skrętowi samochodu udało się go zrzucić i uciec w kierunku G.. Nawet gdyby przyjąć za prawdziwe twierdzenia oskarżonych oraz związane z nimi dociekania ich obrońcy, że poszkodowany podejmował manewry szybko, gwałtownie, to reakcja taka jest – w świetle powyższych rozważań - jak najbardziej zrozumiała.

Zeznania przesłuchanego w sprawie **K. K. k. 349 – 349 odw, 85-86** nic nie wniosły do sprawy gdyż podczas zabawy był na tyle pijany, że nie wychodził z samochodu zaś o zajściu dowiedział się po tygodniu. Także zeznania **M. K. k. 350 odw** niczego istotnego nie wniosły do sprawy, gdyż świadek wyjechała z P. przed zaistnieniem pobicia oraz zniszczeniem samochodu.

Mając na uwadze powyższe dowody Sąd uznał, że oskarżonym P. M. i K. M. należało przypisać popełnienie czynu o znamionach określonych w art.158 § 1 kk w zw. z art. 57 a § 1 kk polegającego na tym, że obaj w dniu 12.02.2017r. w msc. P. pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, z oczywiście błahego powodu oraz działając publicznie, wzięli udział w pobiciu R. B., w ten sposób, że go kopali i uderzali pięściami po głowie, w wyniku czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazów głowy, czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 157§1 kk. W ocenie Sądu obaj oskarżeni zadając ciosy uderzali w głowę poszkodowanego przy czym ilość ciosów, zadawanie ich rękoma oraz zimowym butem wskazuje na to, że mimo, iż poszkodowany doznał obrażeń ciała naruszających prawidłowe funkcjonowanie narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni narażony był na nastąpienie skutku z art. 157 § 1 kk. Dodatkowo, oskarżeni dopuścili się pobicia poszkodowanego działając w warunkach czynu chuligańskiego. Działali bowiem z oczywiście błahego powodu, czyli dlatego, że poszkodowany żądając, aby ich koledzy opuścili samochód w końcu użył słowa wypad, kiedy prośby nie skutkowały. Tylko jeden ze świadków twierdził, że padło wówczas wulgarnie słowo, inni świadkowie nie potwierdzili użycia przez poszkodowanego wulgaryzmu. Oczywiście jest, że działanie sprawców miało charakter publiczny. Mimo późnej pory i mimo, że świetlica wiejska w P. nie może być uznana za miejsce publiczne, to do pobicia poszkodowanego doszło w czasie zabawy związanej z urodzinami J. J. (3), gdzie było co najmniej 15 osób zaproszonych oraz te, które przyjechały bez zaproszenia. Jak się wskazuje w orzecznictwie sądowym, np. w treści uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 1973 r., VI KZP 26/73, OSNKW 1973 r. Nr 11, poz. 132: „Działanie publicznie zachodzi wówczas, gdy bądź ze względu na miejsce działania, bądź ze względu na osobę sprawcy jego zachowanie się jest lub

może być dostępne (dostrzegalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej na to się godzi. Z kolei miejsce jest publiczne, jeżeli jest dostępne bez specjalnego zezwolenia bliżej nieokreślonemu kręgowi osób. Znamię „publicznie” wskazuje nie tyle na miejsce, ile na sytuację, której jednak nie należy traktować in abstracto, lecz in concreto, Choć zazwyczaj zachowanie w miejscu publicznym ma charakter publiczny, to jednak może być inaczej, np. w przypadku dokonania czynu na całkowicie pustej ulicy czy popełnienia go nocą...”. W realiach niniejszej sprawy sprawcy działali mając świadomość, że pomimo bardzo późnej pory ich działania obserwowane są przez uczestników zabawy w P..

Sąd zarazem mając na uwadze powyżej wskazany oraz omówiony materiał dowodowy przypisał czterem z oskarżonych czyli P. M., K. M., Ł. M. (1) i A. M. popełnienie czynu o znamionach określonych w art. 288 § 1 kk polegającego na tym, że we czworo w dniu 12.02.2017r. w msc. P. pow. (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w uszkodzeniu samochodu B. o nr rej. (...) w ten sposób, że uderzali i kopali po przedniej szybie i karoserii pojazdu, czym spowodowali uszkodzenia w postaci zbitcia przedniej szyby, uszkodzenia karoserii i powłoki lakierniczej na drzwiach pojazdu oraz pokrywie silnika, pęknięcie i zarysowania lakieru na przednim zderzaku, uszkodzenia lusterek zewnętrznych oraz klamki drzwi, czym spowodowali starty w wysokości 10 994, 53 złotych na szkodę M. B. (1) i M. B. (2). W ocenie Sądu sprawcom nie można było przypisać działania w warunkach czynu chuligańskiego, gdyż ich działanie przynajmniej częściowo była wywołane potrąceniem B. Z. (1) i choć Sąd działania takiego nie aprobuje to nie można uznać, że mamy tu do czynienia o oczywiście błahym powodem.

Przy wymiarze kary dla oskarżonych Sąd kierował się dyrektywami wymiary kary określonymi w art. 53§1i2kk, art. 58§1kk.

Do okoliczności obciążających oskarżonych zaliczono społeczną szkodliwość czynów przypisanych, czyli działanie z oczywiście błahego powodu przy pobiciu poszkodowanego oraz działanie publiczne – co do pozostałych czynów. Okolicznością obciążającą za czyn z art. 288 § 1 kk jest wysokość szkód, jakie oskarżeni spowodowali swoim działaniem. Okolicznością obciążającą jest działanie wspólnie oraz w porozumieniu a także godzenie swoim działaniem w osobę młodą, niedoświadczoną, która z uwagi na przewagę liczebną napastników nie mogła się skutecznie bronić przed agresją. Okolicznością obciążającą P. i K. M. jest, że sprawcy zadawali ciosy głównie w okolicę głowy, w szczególności wobec P. M. który kopał poszkodowanego oraz był inicjatorem ataku na poszkodowanego i jego pojazd.

Okolicznością łagodzącą wobec P. M., A. M., K. M., Ł. M. (1) była dotychczasowa niekaralność sądowa oskarżonych (***por. treść karty karnej dot. P. M. k. 231, karty karnej dot. A. M. k. 235, karty karnej dot. K. M. k. 239, karty karnej dot. Ł. M. (1) k. 243***) oraz brak o nich złej opinii w miejscu zamieszkania (***por. treść informacji o podejrzanym P. M. k. 226, informacji o podejrzanym A. M. k. 227, informacji o podejrzanym K. M. k. 228, informacji o podejrzanym Ł. M. (1) k. 229***).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karami adekwatnymi do stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym, a zarazem odpowiednio dolegliwymi dla nich oraz spełniającymi swoją rolę w zakresie społecznego oddziaływania będą za pobicie: dla P. M. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności zaś dla K. M. kara 4 miesięcy pozbawienia wolności. Z uwagi na dotychczasową niekaralność sądową obu oskarżonych, wykonanie orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby po 2 lata wobec każdego z nich oraz w okresie próby oddano każdego z nich pod dozór kuratora a także zobowiązano każdego z nich do powstrzymywania się w okresie próby od kontaktowania się z pokrzywdzonym R. B. w jakikolwiek sposób: osobiście albo poprzez osoby trzecie.

Zarazem, podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżonych P. M. i K. M. do naprawienia szkody wyrządzonej powyższym przestępstwem i z tego tytułu zasądzono od oskarżonych P. M. i K. M. solidarnie na rzecz pokrzywdzonego R. B. tytułem zadośćuczynienia kwotę 5.000,- złotych. W ocenie Sądu kwota powyższa jest adekwatna do cierpień poszkodowanego, który z błahej przyczyny został pobity, przy czym sprawcy zadając ciosy oraz kopiąc uderzali w jego głowę.

Za czyn z art. 288 § 1 kk wymierzono braciom i kuzynowi M. kary grzywnien w wysokości po 50 stawek dziennych określając wymiar jednej stawki dziennej za równoważny kwocie 30 zł. W ocenie Sądu grzywna w powyższym wymiarze jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego, jak również jej wymiar uwzględnia cele wychowawcze oraz prewencyjne kary. Pomimo, że oskarżeni nie mają majątków w miejscu zamieszkania **(por. treść poświadczenia zameldowania P. M. k. 211, poświadczenia zameldowania A. M. k. 212, poświadczenia zameldowania K. M. k. 213, poświadczenia zameldowania Ł. M. (1) k. 214, informacji o stanie majątkowym P. M. k. 216, informacji o stanie majątkowym A. M. k. 217, informacji o stanie majątkowym K. M. k. 218, informacji o stanie majątkowym Ł. M. (1) k. 219)**, to wszyscy poza P. M. mają pracę zaś P. M. może pracę bez trudu znaleźć tak, aby uiścić orzeczoną karę grzywny.

Zarazem, na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżonych P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1) do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem z art. 288 § 1 kk i z tego tytułu zasądzone solidarnie od P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1) na rzecz M. B. (1) i M. B. (2) kwotę 10.994,53 złotych.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 633 kpk oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 i 3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych i z tego tytułu zasądzone od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat sądowych: od P. M. kwotę 480 złotych, od K. M. kwotę 420 złotych oraz od A. M. i od Ł. M. (1) kwoty po 150,- złotych od każdego z nich oraz obciążono każdego z nich 1/5 częścią pozostałych kosztów sądowych w sprawie w wysokości po 164,22 złotych, w pozostałym zakresie związanym z uniewinnieniem E. Z. obciążając kosztami sądowymi Skarb Państwa – na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk.

O kosztach związanych z ustanowieniem przez poszkodowanych pełnomocnika orzeczono na podstawie art. 627 kpk i z tego tytułu zasądzone od oskarżonych P. M., K. M., A. M. i Ł. M. (1) solidarnie na rzecz R. B. i M. B. (1) kwoty po 2.250 złotych na rzecz każdego z nich tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem w sprawie pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych.

Na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk oraz na podstawie § 17 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 roku, poz. 1714 ze zmianami) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego E. Z. tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w sprawie kwotę 1.440,- złotych.

Nie będą omawiane jako niemające znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego, kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym oraz wymiaru kary dowody w postaci: karty karnej dot. E. Z. k. 247, informacji o podejrzanym E. Z. k. 230, zaświadczenia z izby wytrzeźwień dot. P. M. k. 221, zaświadczenia z izby wytrzeźwień dot. A. M. k. 222, zaświadczenia z izby wytrzeźwień dot. K. M. k. 223, zaświadczenia z izby wytrzeźwień dot. Ł. M. (1) k. 224, zaświadczenia z izby wytrzeźwień dot. E. Z. k. 225, danych osobopoznawczych dot. P. M. k. 232-234, danych osobopoznawczych dot. A. M. k. 236-238, danych osobopoznawczych dot. K. M. k. 240-242, danych osobopoznawczych dot. Ł. M. (1) k. 244-246, danych osobopoznawczych dot. E. Z. k. 248-250, poświadczenia zameldowania E. Z. k. 215, informacji o stanie majątkowym E. Z. k. 220.